

komme frem. Jeg vil naturligvis være imod det, det er en Selvfølge, men derfor kunde det jo gerne komme frem.

Lauridsen: Det ærede Medlem fra Stege talte om, at han ønskede at få de militære Udgifter nedsatte. Da jeg ved, at han i en Nærætte har stået paa det Stændpunkt og ofte her i Salen og andet Steds har haft Beslighed til at udtale sig desangaaende, har jeg ingen Grund til at tvivle om, at han virkelig mener det. Jeg ved, at under forskellige Forhandlinger om visse Ordninger af militære Forhold har han altid hævdet, at hans Særstandpunkt paa det Omraade har forhindret ham at deltage deri, og at dette hans Standpunkt var Nedsættelse i Militærudgifterne. Men nu vil jeg spørge ham om, hvorledes han ved i Dag at sige: Stemmer ikke, tror at få Militærudgifterne nedsatte. Navnlig synes jeg, dette var interessant at få at vide, naar han samtidig tilføjer en Bemærkning om, at han siger: Stemmer ikke for at have de Love at forhandle om under andre Forhold. Jeg vilde gerne vide, hvorledes han derved vil komme til det, som er hans principielle Standpunkt at få Militærudgifterne nedsatte. Jeg er utklar over, hvorledes dette vil gå til. Og jeg vil sige, at efter de Ting, der ere påsærede med Hensyn til disse Love, er jeg vel tilfreds med, at de nu fra et større Antal Medlemmers Side foreslaas indstillede til Forfæstelse. Jeg erindrer nemlig, at det altid, ogsaa for det ærede Medlem fra Stege, har været en Forudsætning for disse Sagens Henvisning til Udvalg, at det skulde blive Alvor med denne Nedsættelse af Militærudgifterne. Men til Trods for, at dette altid har været en Forudsætning for deres Henvisning til Udvalg og noget, man i det hele og store var enig om, saa er det til Dato ikke blevet til noget. Derfor synes jeg, det kunde være morsomt at se, om ikke Forfæstelsen snarere skulde være den naturlige Vej til at få en Nedsættelse og skabe en klarere Stilling i det Spørgsmaal end en Henvisning til Udvalg. Særlig maa jeg sige, at jeg ikke rigtig forstår, hvorledes man virker til at dæmpe den militære Begærighed, naar man, efter at Foranstaltninger ere gennemførte ad provisorisk Vej, enten medens de ikke ere behandlede til Ende i dette Ting, eller efter at de ere i dette Ting forfæstede, kan stå frem her og sige, at ingen eller næppe nogen har mere Skyld i, at det er sket, end de Partifæller, sammen med hvilke man selv har været med til at lægge Lovforslagene hen. Det er jeg ude af Stånd til at forstå, for jeg synes, at det er for

Ministeriet det stærkeste Forbat, som overhovedet kan føres. Deri synes det mig, at det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgfres har aabenbar og soleklar Ret. Det, at man, efter at Ministeriet har gennemført alle disse Foranstaltninger paa tværs af Tinget, kommer og siger: De Medlemmer, som vi selv den Gang sad paa Parti med og selv stemte med, de ere mere Skyld i den Ting end noget Medlem her eller nogen anden — der er ingen, der er mere skyldig, hed det, og sidste Gang hed det: der er næppe nogen, eller der er saa, der ere saa skyldige — den Stilling forstår jeg ikke rigtig. Jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at det nok skal blive benyttet til fremtidige militære Foranstaltninger. Jeg synes, det var en ganske naturlig Vej, at en fremtidig Minister, der gennemfører provisoriske Foranstaltninger, vil sige: Det gaar nok dermed, ligesom det gik med de sidste; først var man enig om at stemme imod dem, men da de saa vare gennemførte, var der dog nogle, som jagde om deres egne Partifæller, som de den Gang stemte sammen med: Der er ingen, der har større Skyld i, at det er gaaet saaledes, end de, som vi selv den Gang gik sammen med, osv. Denne Stilling forstår jeg ikke, og jeg synes, at er der noget, der opmuntret Ministeriet til at gaa ad Provisoriets Vej, saa det er den Slags Udtalelser, saa er det Forvisningen om, at der ogsaa til andre Tider vil kunne blive Politikere, som, naar er det sket og gennemført, som man har fordomt og stemt imod og været med til at lægge hen, stå op og sige: den Mand, som vi selv have fulgt, er det, som har Hovedskylden i denne Sag. Jeg forstår ikke, at det er Vejen til at få de militære Udgifter ned eller til at standse den provisoriske Befæstning. Derfor ønsker jeg Oplysning om dels 1) hvorledes virker man for de militære Udgifters Nedsættelse ved her at sige: stemmer ikke og 2) hvorledes hindrer man den provisoriske Befæstning ved at sige, at det er de Folk, man tidligere har stemt sammen med i de Spørgsmaal, som ere provisorisk gennemførte, der have den væsentligste Skyld i, hvad der er sket, ja mere Skyld end nogen anden.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

blev ved et Navnespraab, der var begæret dels af Berg, Bønloffe, Hørup, Bing, Brandes, Bux, S. C. Christensen, Gelker,